

Sygn. akt III AUa 525/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	sędzia Małgorzata Pasek
Sędziowie	sędzia Elżbieta Czaja sędzia (del.) Danuta Dadej-Więsyk (spr.)
Protokolant: st. prot. sądowy Kinga Panasiuk-Garbacz	

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2019 r. w Lublinie

sprawy P. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o zwrot nienależnie pobranego świadczenia

na skutek apelacji P. M.

od wyroku Sądu Okręgowego w Zamościu

z dnia 10 maja 2019 r. sygn. akt IV U 76/19

I. zmienia zaskarżony wyrok oraz poprzedzającą go decyzję i ustala, że P. M. nie ma obowiązku zwrotu pobranych świadczeń za okres od (...) do (...) w kwocie 2638,44 (dwa tysiące sześćset trzydzieści osiem 44/100) złotych;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. na rzecz P. M. kwotę 30 (trzydzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Danuta Dadej-Więsyk Małgorzata Pasek Elżbieta Czaja

Sygn. akt III AUa 525/19

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z dnia 14 grudnia 2018 r., zobowiązał wnioskodawcę P. M. do zwrotu nienależnie pobranych świadczeń (renty rodzinnej) za okres od dnia(...) do dnia (...), w kwocie 2.638,44 zł.

Wyrokiem z dnia 10 maja 2019 roku Sąd Okręgowy w Zamościu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie wnioskodawcy P. M. od opisanej decyzji.

Swoje rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy oparł na następujących ustaleniach faktycznych i rozważaniach prawnych :

Organ rentowy decyzją z dnia 14 września 2009 r., przyznał prawo do renty rodzinnej po L. M., zmarłym w dniu (...), poczynając od dnia jego śmierci.

Renta rodzinna została przyznana dla 4 osób uprawnionych - wdowy A. M. oraz trzech synów zmarłego - Ł., D. i P..

Od dnia 1 września 2013 r., wobec ukończenia nauki przez D. M., renta rodzinna była wypłacana na rzecz 3 pozostałych osób.

We wniosku z dnia 14 września 2016 r. wnioskodawca P. M., wniósł o dalszą wypłatę renty rodzinnej, ponieważ - jak podał, od września 2016 r. będzie się nadal uczył na studiach, a stosowne zaświadczenie złoży po rozpoczęciu roku szkolnego (wniosek z 14 września 2016 r., akta rentowe).

W dniu 28 października 2016 r. złożył w organie rentowym zaświadczenie z dnia 6 października 2016 r. wydane przez Szkołę (...) w W. o kontynuowaniu studiów w okresie od 1 października 2016 r. do 30 września 2019 r.

W dniu 8 listopada 2018 r. wnioskodawca złożył w organie rentowym zaświadczenie z dnia 5 października 2018 r., o rozpoczęciu z dniem 1 października 2017 r. studiów na Uniwersytecie (...) w L. i planowanym zakończeniu studiów w dniu 30 września 2020 r.

W tych okolicznościach, organ rentowy podjął z urzędu postępowanie wyjaśniające, celem ustalenia, w jakim okresie wnioskodawca był studentem Szkoły(...) w W..

W piśmie z dnia 21 listopada 2018 r. Szkoła(...) w W. udzieliła organowi rentowemu informacji, że wnioskodawca P. M. rozpoczął naukę z dniem 1 października 2016 r. i został skreślony z listy studentów pierwszego roku z dniem 20 marca 2017 r.

W tej sytuacji organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję, zobowiązującą wnioskodawcę do zwrotu części renty rodzinnej, wypłacanej na jego rzecz za okres od (...) do (...), kiedy nie kontynuował on nauki.

Sąd Okręgowy wskazał, iż wnioskodawca nie udowodnił, że niezwłocznie - w dniu 3 kwietnia 2017 r. - jak podniósł w odwołaniu, zawiadomił organ rentowy o przerwaniu nauki, gdyż w aktach rentowych brak jest jakiegokolwiek dokumentu, czy oświadczenia w tym przedmiocie.

W dniu 14 września 2016 r. złożył wniosek o dalszą wypłatę renty rodzinnej w związku z podjęciem studiów w W., stosowne zaświadczenie o kontynuowaniu studiów złożył w dniu 28 października 2016 r. i następnie nie poinformował organu rentowego o przerwaniu tych studiów z dniem 20 marca 2017 r.

Dopiero we wrześniu 2017 r. ujawnił, że kontynuuje studia, ale na innej uczelni - Uniwersytecie (...) w L..

Powyższe , zdaniem Sądu Okręgowego ,nosi znamiona świadomego wprowadzenia organu rentowego przez wnioskodawcę w błąd, co do kontynuowania przez niego nauki w okresie od(...)do (...).

Sąd I instancji wskazał, że gdyby faktycznie oświadczenie o przerwaniu nauki przez wnioskodawcę, wpłynęło do organu rentowego w dniu 3 kwietnia 2017 r. (na co brak jest dowodu), to organ rentowy przez wydanie decyzji, dokonałby przeliczenia renty rodzinnej z 3 dla 2 osób, z pominięciem wnioskodawcy.

Tymczasem, chociaż takiej decyzji organ rentowy nie wydał, to również ze strony wnioskodawcy ani jego pełnomocnika - A. M., nie było żadnego zainteresowania tą kwestią, a przerwa w nauce trwała 6 miesięcy.

Pierwszy wniosek wnioskodawcy po złożeniu zaświadczenia z dnia 6 października 2016 r. o planowanym ukończeniu studiów w W. w dniu 30 września 2019 r., wnioskodawca zgłosił w organie rentowym już po upływie roku - w dniu 29

października 2017 r. i wniosek ten dotyczył wydania zaświadczenia o pobieraniu renty dla celów kredytu studenckiego i stypendium socjalnego (na nowej uczelni).

Sąd Okręgowy zauważył, że wcześniej zaświadczenia o nauce wnioskodawcy były składane zgodnie ze stanem faktycznym i organ rentowy w następstwie ich złożenia wydawał decyzje o wysokości renty rodzinnej oraz licznie osób uprawnionych do renty.

Wnioskodawcy jak i jego pełnomocnikowi znane były wówczas zasady wypłaty renty, warunkowane rzeczywistym kontynuowaniem nauki, co wynika ze składanej przez nich w organie rentowym korespondencji i załączanych do niej zaświadczeń o uczęszczaniu wnioskodawcy do szkoły.

Zaświadczenie z dnia 5 października 2018 r. o rozpoczęciu studiów z dniem 1 października 2017 r. na innej uczelni (w L.), wnioskodawca złożył w organie rentowym dopiero w dniu 8 listopada 2018 r. (po roku od rozpoczęcia studiów), otrzymując wcześniej zaświadczenie organu rentowego z dnia 4 października 2017 r. o wysokości wypłaconej mu renty w sierpniu 2017 r. (kiedy już nie kontynuował studiów).

W świetle powyższych ustaleń Sąd Okręgowy uznał, że odwołanie wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 68 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1227 ze zm.) dzieci własne, mają prawo do renty rodzinnej do ukończenia nauki w szkole, jeżeli przekroczyły 16 lat życia, nie dłużej jednak niż do osiągnięcia 25 lat życia.

W myśl art. 73 ust. 1 tej ustawy renta rodzinna wynosi:

- 1) dla jednej osoby uprawnionej - 85% świadczenia, które przysługiwałoby zmarłemu;
- 2) dla dwóch osób uprawnionych - 90% świadczenia, które przysługiwałoby zmarłemu;
- 3) dla trzech lub więcej osób uprawnionych - 95% świadczenia, które przysługiwałoby zmarłemu.

Stosownie do art. 74 cyt. ustawy:

1. Wszystkim uprawnionym członkom rodziny przysługuje jedna łączna renta rodzinna, z uwzględnieniem ust. 2-4.
2. Renta rodzinna podlega podziałowi na równe części między uprawnionych.
3. W razie ujawnienia okoliczności powodujących konieczność dokonania podziału renty rodzinnej po raz pierwszy lub zmiany warunków dotychczasowego podziału renty ze względu na zmianę liczby osób uprawnionych organ rentowy dokonuje podziału świadczenia od miesiąca ujawnienia tych okoliczności. Przepisy art. 129 ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.
4. W razie ujawnienia okoliczności powodujących ustanie podziału renty rodzinnej przepis art. 133 stosuje się odpowiednio.

Z treści cyt. przepisów wynika, że warunkiem wypłaty renty rodzinnej wnioskodawcy P. M., ur. (...), w okresie od (...) do (...), było kontynuowanie przez niego nauki, co jednak w związku z przerwaniem studiów z dniem 20 marca 2017 r., nie miało miejsca.

Podkreślić należy, że jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 2 marca 2010 r., II UK 235/09, OSNP 2011/17-18/235, osoba, która nienależnie pobrała część renty rodzinnej jest zobowiązana do zwrotu całości wypłaconych świadczeń, bez możliwości wstecznego ustalenia nowej wysokości lub nowego podziału renty ze względu na zmianę liczby osób uprawnionych za okresy przypadające przed miesiącem ujawnienia okoliczności uzasadniających ponowne ustalenie wysokości lub ponowny podział renty rodzinnej (art. 74 ust. 2 w związku z art. 138 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych).

Powołując się na treść przepisu art. 138 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Sąd Okręgowy uznał, że wnioskodawca pobrał rentę rodzinną za okres od(...) do(...)wskutek świadomego wprowadzenia organu rentowego w błąd, co do kontynuacji nauki w tym czasie, ponieważ w dniu 14 września 2016 r. wniósł o niewstrzymanie wypłaty renty z uwagi na studia i następnie w dniu 28 października 2016 r. złożył w organie rentowym zaświadczenie o kontynuowaniu studiów od 1 października 2016 r. do 30 września 2019 r., a faktycznie w okresie tych 6 miesięcy nie kontynuował nauki, o czym w stosownym czasie nie zawiadomił organu rentowego.

Zaświadczenie o dalszych studiach, na innej uczelni - Uniwersytecie (...)w L., złożył dopiero w dniu 8 listopada 2018 r., po roku od rozpoczęcia tych studiów z dniem 1 października 2017 r.

Powyższe (brak złożenia niezwłocznej informacji o zmianie uczelni) również wskazywało, zdaniem Sądu Okręgowego na zamiar wnioskodawcy zatajenia przed organem rentowym faktu skreślenia z dnia 20 marca 2017 r. z listy studentów Szkoły (...) w W..

Gdyby faktycznie informacja o przerwaniu przez wnioskodawcę nauki z dniem 20 marca 2017 r., została złożona w organie rentowym w dniu 3 kwietnia 2017 r., a wnioskodawca - jak podaje w odwołaniu, zawsze o czasie składał zaświadczenia o kontynuowaniu nauki, to z pewnością również o czasie (niezwłocznie) zawiadomiłby organ rentowy o podjęciu z dniem 1 października 2017 r. studiów na Uniwersytecie(...) w L., a zaświadczenie na tę okoliczność złożył - jak wyżej wspomniano - dopiero po upływie roku od rozpoczęcia tych studiów - w dniu 8 listopada 2018 r.

Z tych względów Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzekł jak w sentencji.

Apelację od powyższego wyroku złożył wnioskodawca Z treści apelacji wynika , iż skarżący zarzuca naruszenie przepisów postępowania poprzez pominięcie zgłaszanych wniosków dowodowych na okoliczności zawiadomienia o zaprzestaniu nauki. Złożył wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka na okoliczności pozyskiwania zaświadczeń o nauce. Zaskarżając wyrok w całości apelujący wnosil o jego zmianę .

W odpowiedzi na apelację organ rentowy wniósł o oddalenie apelacji w całości oraz oddalenie wniosków dowodowych skarżącego ,zawartych w apelacji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja skutkuje zmianą zaskarżonego wyroku lecz z innych przyczyn niż w niej wskazane. Sąd Okręgowy ze zgromadzonych dowodów wyprowadził błędne wnioski.

Stan faktyczny w sprawie nie był bowiem sporny i został oparty na dowodach niekwestionowanych przez żadną ze stron. Sąd Apelacyjny, działając jako sąd odwoławczy w niniejszej sprawie rozpoznaje jednak sprawę w granicach apelacji co oznacza, że dokonuje własnych ustaleń faktycznych, prowadząc lub ponawiając dowody albo poprzestając na materiale zebrany w pierwszej instancji.

P. M. urodził się dnia (...) Od dnia śmierci ojca L. M. , tj. od dnia(...)był on uprawniony do renty rodzinnej. Do renty tej uprawnione były również pozostałe dzieci zmarłego tj. syn D. M. urodzony (...), syn Ł. M. urodzony (...) i żona A. M. do dnia 31.03.2019 r.. Renta rodzinna należna dzieciom była wypłacana do rąk A. M. .Decyzja pierwszorazowa o przyznaniu renty rodzinnej jak i kolejne o przeliczeniu renty zawierające pouczenia o zasadach pobierania renty i konieczności powiadomienia o zaprzestaniu nauki były adresowane do A. M. i jej doręczane .(decyzje - k.46 , 65 , 103 , 112-115 ,154 , 167 , i n.)

Po ukończeniu 18 roku życia P. M. kontynuował naukę i nadal był uprawniony do renty rodzinnej. Przysługująca mu renta rodzinna była wypłacana nadal do rąk matki uprawnionego .P. M. po osiągnięciu pełnoletniości nie składał do organu rentowego wniosku o wypłatę renty rodzinnej do rąk jego matki A. M.. Po osiągnięciu pełnoletniości przez P. M. kolejne decyzje o przeliczeniu renty zawierające pouczenia o zasadach pobierania renty i konieczności powiadomienia o zaprzestaniu nauki były nadal adresowane do A. M. i jej doręczane.

W dniu 14 września 2016 r. do organu rentowego został złożony wniosek, o dalszą wypłatę renty rodzinnej dla P. M. z uwagi na kontynuowanie od września 2016 r. nauki na studiach, (wniosek z 14 września 2016 r., akta rentowe). Zakład decyzją z dnia 20.09.2016 roku wydaną w stosunku do A. M. przeliczył rentę rodzinną na 3 osoby, w tym dla P. M. do 30.11.2016 roku.

W dniu 28 października 2016 r. A. M. złożyła w organie rentowym zaświadczenie z dnia 6 października 2016 r. wydane przez Szkołę (...) w W. o kontynuowaniu studiów w okresie od 1 października 2016 r. do 30 września 2019 r. wnosząc o kontynuowanie wypłaty renty rodzinnej na rzecz syna P. .

Organ rentowy w dniu 3.11.2016 roku wydał decyzję w stosunku do A. M., w której przeliczył rentę rodzinną na 3 osoby, w tym dla P. M. do 30.09.2019 roku.

W dniu 8 listopada 2018 r. A. M. złożyła w organie rentowym zaświadczenie z dnia 5 października 2018 r., o rozpoczęciu przez P. M. z dniem 1 października 2017 r. studiów na Uniwersytecie (...) w L. i planowanym zakończeniu studiów w dniu 30 września 2020 r. A. M. wносиła o kontynuację wypłaty renty rodzinnej. Po uzyskaniu w dniu 21 listopada 2018 informacji ze Szkoły (...) w W. r., że wnioskodawca P. M. rozpoczął naukę z dniem 1 października 2016 r. i został skreślony z listy studentów pierwszego roku z dniem 20 marca 2017 r. organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję, zobowiązującą wnioskodawcę do zwrotu części renty rodzinnej, wypłacanej na jego rzecz za okres od (...) do (...), kiedy nie kontynuował on nauki.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego decyzja ta nie jest prawidłowa podobnie jak wyrok Sądu Okręgowego oddalający od niej odwołanie.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie była kwestia, czy renta rodzinna P. M. wypłacana do rąk jego matki A. M., w okresie od (...) do (...), stanowi nienależnie pobrane świadczenie oraz czy P. M. jest obowiązany do jej zwrotu.

Podkreślić na wstępie należy, iż pojęcie „świadczenia nienależnie pobranego” nie jest tożsame z pojęciem „świadczenia nienależnego”.

Zgodnie z art. 138 ust. 1, 2 i 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), osoba, która nienależnie pobrała świadczenia, jest obowiązana do ich zwrotu.

Za nienależnie pobrane świadczenie uważa się:

- 1) świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczeń albo wstrzymanie wypłaty świadczeń w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenia była pouczona o braku prawa do ich pobierania;
- 2) świadczenia przyznane lub wypłacone na podstawie fałszywych zeznań lub dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd przez osobę pobierającą świadczenia.

Za nienależnie pobrane świadczenia uważa się również świadczenia wypłacone z przyczyn niezależnych od organu rentowego osobie innej niż wskazana w decyzji tego organu.

Z kolei ust. 2 ww. ustawy stanowi, że część renty rodzinnej, przysługującą osobie pełnoletniej - na wniosek tej osoby - innej osobie pełnoletniej uprawnionej do części tej renty rodzinnej albo osobie, która sprawowała opiekę nad wnioskodawcą przed osiągnięciem pełnoletniości, po uprzednim pouczeniu o okolicznościach, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 1.

Jak wynika z powyższego, każde świadczenie nienależnie pobrane jest świadczeniem nienależnym, jednak nie każde świadczenie nienależne jest świadczeniem nienależnie pobranym. Poza przypadkami ewidentnego zawinienia świadczeniobiorcy polegającego na świadomym wprowadzeniu w błąd organu rentowego, a także sytuacją wypłaty

świadczenia z przyczyn niezależnych od organu rentowego osobie innej niż wskazana w decyzji, zasadniczą przesłanką uznania świadczenia nienależnego za nienależnie pobrane jest prawidłowe pouczenie osoby pobierającej świadczenie o braku prawa do jego pobierania. Pouczenie powinno być wyczerpujące, zawierając informację o obowiązujących w dniu pouczenia zasadach zawieszalności prawa do świadczeń. Nie może nadto być abstrakcyjne, obciążone brakiem konkretności, a w szczególności nie może odnosić się do wszystkich hipotetycznych okoliczności powodujących ustanie prawa do świadczeń, bowiem wówczas nie mogłoby być uznane za należyte i rodzące po stronie świadczeniobiorcy obowiązek zwrotu świadczenia. Pouczenie takie może być zamieszczane "standardowo" w decyzjach organu rentowego, dotycząc wszystkich możliwych sytuacji, w odniesieniu do konkretnego świadczenia, jednak aby zostało uznane za należyte, nie może jedynie przytaczać przepisu ustawy, bez jakiegokolwiek bardziej szczegółowego i precyzyjnego wyjaśnienia (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 20 kwietnia 1995 r., III AUR 110/95).

Jeśli zatem organ rentowy zaniechał pouczenia osoby pobierającej świadczenie o okolicznościach powodujących ustanie prawa do świadczenia, to nienależne świadczenie traci przymiot świadczenia nienależnie pobranego i tym samym powoduje zwolnienie osoby bezpodstawnie pobierającej świadczenia z obowiązku ich zwrotu. Obowiązek taki, na podstawie art. 138 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, istnieje bowiem tylko w stosunku do osób, które nienależnie pobrały świadczenia, a nie wobec osób, które pobrały nienależne świadczenia.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, wskazać trzeba, że z chwilą uzyskania przez uprawnionego P. M. pełnoletności, wypłata renty rodzinnej winna być dokonywana jemu osobiście, a zatem Zakład Ubezpieczeń Społecznych powinien pouczyć go także o zasadach ustania prawa do świadczenia. Zgodnie z treścią przepisu art. 131 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, osoba pełnoletnia (nad którą nie ustanowiono opieki prawnej) może zawniekskować, aby należna jej część renty rodzinnej była wypłacana innej osobie pełnoletniej uprawnionej do części tej renty rodzinnej, albo osobie, która - przed osiągnięciem pełnoletności - sprawowała nad nią opiekę, po uprzednim pouczeniu o okolicznościach, o których mowa w art. 138 ust. 2 pkt 1.

W razie zatem braku złożenia wniosku zawierającego upoważnienie dla byłego opiekuna do odbioru należnej części renty rodzinnej, świadczenie winno być wypłacane osobie uprawnionej. Skoro więc P. M. nie złożył wniosku o dokonywanie wypłaty renty rodzinnej do rąk jego matki, Zakład Ubezpieczeń Społecznych powinien był wypłacać ubezpieczonemu rentę rodzinną, a także pouczyć go o okolicznościach ustania tego prawa. Wbrew stanowisku organu rentowego zawartego w odpowiedzi na odwołanie Zakład wnioskodawca nie był pouczony o okolicznościach wynikających z art. 138 ust.2 pkt.1 ustawy o emeryturach i rentach .

Zdaniem Sądu Apelacyjnego , w niniejszej sprawie nie można przyjąć również , że wnioskodawca pobrał nienależne świadczenie w rozumieniu art. 138 ust. 2 pkt.2 ustawy. Sąd Apelacyjny w świetle powyższych ustaleń uznał , iż błędne jest stanowisko Sądu Okręgowego iż wnioskodawca pobrał rentę rodzinną za okres od (...) do (...) wskutek świadomego wprowadzenia organu rentowego w błąd, co do kontynuacji nauki w tym czasie, ponieważ w dniu 14 września 2016 r. wniósł o niewstrzymanie wypłaty renty z uwagi na studia i następnie w dniu 28 października 2016 r. złożył w organie rentowym zaświadczenie o kontynuowaniu studiów od 1 października 2016 r. do 30 września 2019 r., a faktycznie w okresie tych 6 miesięcy nie kontynuował nauki, o czym w stosownym czasie nie zawiadomił organu rentowego.

Należy mieć na uwadze , że opisane zaświadczenia nie były składane do organu rentowego przez wnioskodawcę , lecz A. M.. Ponadto nie można uznać faktu złożenia w dniu 14 września 2016 roku zaświadczenia o kontynuowaniu studiów od 1 października 2016 r. do 30 września 2019 r. jako świadomego wprowadzenia organu rentowego w błąd, co do kontynuacji nauki, gdyż wnioskodawca po dacie złożenia zaświadczenia faktycznie kontynuował naukę od dnia 1 października 2016 r. do 31 marca 2017 roku. Natomiast okoliczność braku zawiadomienia przez wnioskodawcę o zaprzestaniu nauki z dniem(...) wynikała z braku prawidłowego pouczenia przez organ rentowy P. M. o okolicznościach wynikających z art. 138 ust.2 pkt.1 ustawy o emeryturach i rentach .

Z uwagi na powyższe na podstawie powołanych przepisów oraz ma mocy art. 386 § 1 k.p.c. Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji.

Danuta Dadej-Więsyk Małgorzata Pasek Elżbieta Czaja